

Wana hopmanni

N u t u = l a u l

Rõisawalitsust käest ära andes.

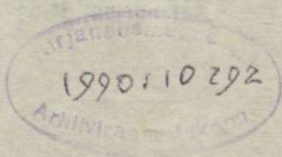
Jüripäewal 1864.

Tartus, 1864.

Erüstitud H. Laakmanni juures.

Von der Censur gestattet.

(Nr. 49.) Dorpat, den 16. Mai 1864.

№ 300,000.

Wiis: „Wde! kes seal pöefas lõpistab?“

ehf

„Kai, kurat! kasi keldrisse!“

1.

Müüd hakkab aeg siis tulema,
Et pean ära lahkuma
Säält, kus ma kaua elasin
Ja mõnda rõõmu maitsta sain.
Ma ohkan raskest südamest,
Mul wesi tilgub silmadest.

2.

Mis härrad omet' mõtlewad,
 Et minu lahti lasewad?!
 Jo aastat nelitõistkümmend
 Siin olen mina walitsen'd,
 Ja tunnen kui wiis sõrme kõik
 See mõisawalitsuse käik.

3.

Ma olen üksik, wana mees,
 A' tark weel iga asja sees,
 Küll oleks wõinud jättagi
 Mind siia kohta surmani.
 See äraminek on üks lõõk,
 Ei lä'ä mul korda joof ei söök!

4.

See wald on kui üks riigite,
 Kus mina olin würostite.
 Siin igaüks mind auustas
 Ning alandlikult teretas,
 Ka minu kintsu silitas,
 Pai hõpmanniks mind nimetas.

5.

Ma olin hirmus wägew mees,
 Suur wõimus oli minu lääes;
 Seepärast siis ka elasin
 Ma, nagu ise tahtsin, siin.
 Ma olen suured asjad tein'd,
 Mis ilm on imeks pannes näin'd!

Mo juu kui pudru pada tees
 Ja roppu loba lorises,
 Mis muial siin maailma „peal“
 Ei ole kuskil kuulnud weel;
 A' mind ei feelnud „keagi“,
 Waid kiitsid kõik weel päälegi.

Kui rahwas oli foos, siis ma
 Neil' hüüdsin laia kõriga:
 „Kus on mo sugune üks mees,
 „Kes fergelt, waimu fangujes,
 „Kuus tuhat hinge walitseb,
 „Ja milljon asju mäletab?!”

8.

Et öölnud rahwas ühtigi,
 Et ma ei mõista tühjagi,
 Ei lugeda üht sõnakest,
 Ei kirjutada kriipsukest,
 Et kirjutaja tegi kõik,
 Mis oli minul tarvilik.

9.

Waid rahwas maani sumardas,
 Kui Jumalat mind auustas:
 „Ei ole tõist nii tarka meest
 „Sõht leida Wene riigi seest;
 „T'e nimi siin ja muial maal
 „On kuulus laia taewa all!“

10.

See kiituse eest võtsin ma
 Ring andsin õlleklaasiga
 Hea igal' mehel' napsi faks,
 Siis hüüdsid naad: „Mis hea faks!“,
 Ei puudun'd wiina millaski, —
 Lad mõisa keldris küllalti.

11.

Ma petsin rahwast wiinaga
 Ring oma ropu naljaga:
 Sest meega färbsid püütakse.
 Seepärast tulid mõisade
 Kõik talupojad kostiga
 Mind, wana paksu, paluma.

12.

Sääl meepotid anneti
 Ja kalafotid kanneti,
 Sääl toodi mune, suhkrupäid,
 Teed, kohwi, rummipudelid
 Ja peenifesti sigarid,
 Ka kanu, pörsaid, wafikaid.

13.

Kes aga iial kosti tõi,
 Sell' asi ikka lorda sai.
 U' kõige mõnusam ol' see,
 Kui paber panti peusse:
 Seft raha pörgu lahti teeb,
 Kõik rattad ilmas käima jääb!

14.

Kui mõisas kohut mõisteti
 Siis nagu siga tapeti:
 Sest igaüks jääl kiskendas
 Ja kõri jõudu kuulutas,
 Ja viimaks mina hüüdsin: „Wait!“
 Siis kohtu otsust kuulda said.

15.

Ei mina patust hoolinud,
 Ei surma pääle mõtelnud:
 Sest õigus sell' sai mõistatud,
 Kes wanfri oli määrinud;
 See waene maksis nahaga,
 Mis ta ei jõudnud rahaga.

16.

Ei kõlbanud siin õige mees,
 Mul kelmid olid auu sees.
 Ka naisil' õigust mõisteti,
 Sest wanasõna ütleb nii:
 „Kes naesterahvast wihasstab,
 See eluõnne kaotab.“

17.

Kui ol' nekrudi wõtmise,
 Siis suur mo raha saamine:
 Need rikkad pistsid minule
 Wiiskümmend rubla taskusse.
 Ja läksid kogu rahuga;
 A' waesed pidid marssima.

Bot, kuda ma siis elasin
 Ja omal taskud toppisin!
 Kui kurat püüas hingesid,
 Nii forjasin ma kopikaid.
 Mul ahnus kaswis rahaga --
 Müüd lähän tuhandetega.

Siit äraminef on mul piin!
 Mul oli kuldne põli siin;
 Kõik oli prii ja rahata,
 Ei muial enam seda saa!
 Siin oli sissewõtmine,
 Müüd tuleb wäljaandmine.

20.

Mind ikka hüüti hopmanniks, —
 Nüüd jäen ma prosta pobuliks!
 Mo sõbrad mo pääl' kaibawad,
 Mind pea-frantsiks sõimawad,
 Oh, minu auu on kadunud,
 Kui suits kõi' tuulde lendanud!

21.

Mind palju taga wannuwad,
 A' tüdrukud mind nutawad;
 Ka nende kaunis põli nüüd
 On otsas, kui ma lähän siit:
 Ei enam wõi naad laiselda,
 Ei tubjal' wastu haakata.

22.

Jää Sumalaga, mõisa siis,
 Mo rahaaul, mo paradiis!!
 Ka lustihoone aia sees,
 Kus wahel puhkas wanamees,
 Ja saun, kus mina wihtlesin,
 Kõik jääge Sumalaga siin!

23.

„Kus on nüüd meie kallid saaks,
 „See wana Jüri, wana paks??
 „Kus on nüüd tema walitsus,
 „Ta wandumine, maenitsus?
 „Kõik kadunud, oh kadunud!
 „Kõik asjad uueks muudetud!!“

